

τῆδε τῇ ἐπιγραφῇ. Θεία καὶ ἱερὰ διδασκαλία· ἤτοι ὀρθόδοξος δογματικὴ θεολογία τῆς ἁγίας καθολικῆς, ἀποστολικῆς καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς, τῆς ὁποίας ἡ διδασκαλία θεμελιούται ἐν τῇ ἱερᾷ ἀποκαλύψει, ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ, ἐν ταῖς παραδόσεσι τῶν Ἀποστόλων, ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς καὶ τοπικαῖς ὀρθοδόξοις Συνόδοις, καὶ ἐν τοῖς θείοις Πατράσι τῆς Ἐκκλησίας κτλ. Ἡ Δογματικὴ τοῦ Δαμφδοῦ ἐδοκιμάσθη παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερᾶς Συνόδου διὰ τοῦ ἱεροκλήρυκος Νικοδήμου Καρούσου. Ὁ Δαμφδὸς διέλαβε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ ἑαυτοῦ Δογματικῇ κατ' ἕκτασιν καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, περὶ τῶν ἀζύμων, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός, περὶ τοῦ διὰ τίνων ῥημάτων ἀγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα κτλ.

Χριστοφόρος Αἰτωλός, μαθητῆς Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ. Ὁ Χριστοφόρος, ἀκμάζων ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου (τῷ 1750), συνέγραψε σχεδάρια κατὰ τοῦ διὰ βαντισμοῦ γενομένου λατινικοῦ βαπτίσματος, ἐν οἷς συνίστα τὸν βαπτισμὸν τῶν ἐξ αἱρέσεων εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν προσερχομένων. Βλ. Βενδότου Προσθ. Ἐκκλησι. Ἱστορ. Μελετιίου σελ. 222. καὶ Οἰκονόμου Τὰ σωζόμενα ἐκκλησι. συγγράμματα τόμ. Α' σελ. 477.

Μακάριος ἱεροδιάκονος, ἐκ τῆς γῆσου Πάτμου· διδαχθεὶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πιθανῶς παρὰ Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πάτμον καὶ συνέστησεν αὐτόθι Σχολεῖον, ἐν ᾧ ἐδίδασκε μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου. Ἔστι δὲ τοῖς πᾶσι γνωστὸν πόσον τὸ Σχολεῖον τοῦτο ὠφέλησε τὴν Σχολείων τότε στερουμένην Ἑλλάδα. Ἐτελεύτησεν ἐν Πάτρῳ τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ